

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 283/2010/UE

z dnia 25 marca 2010 r.

ustanawiająca europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja przyjęła w dniu 7 kwietnia 2000 r. komunikat zatytułowany „Zatrudnienie w miejscu zamieszkania – Lokalny wymiar europejskiej strategii zatrudnienia”.
- (2) W komunikacie Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. zatytułowanym „Europejska inicjatywa na rzecz rozwoju mikrofinansów dla wsparcia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” określono cztery podstawowe obszary wymagające działania: poprawa otoczenia prawnego i instytucjonalnego w państwach członkowskich, tworzenie klimatu sprzyjającego zatrudnieniu i przedsiębiorczości, promowanie najlepszych praktyk oraz zapewnienie dodatkowego kapitału finansowego dla instytucji mikrofinansowych. Pierwszym krokiem w realizacji tego planu było stworzenie przez Komisję i Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) w 2008 r. inicjatywy Jasmine (Wspólne Działania na rzecz Wspierania Instytucji Mikrofinansowych w Europie), oferującej mentoring pozabankowym instytucjom udzielającym

finansowania w formie mikrokredytów, a także kanał finansowania ze strony EBI na łączną kwotę 20 mln EUR.

- (3) Komunikat Komisji z dnia 24 maja 2006 r. zatytułowany „Upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich – Wkład UE w realizację programu godnej pracy na świecie” wskazał na wagę godnej pracy dla wszystkich, co uczynił również Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich ⁽⁴⁾.
- (4) W oświadczeniu przywódców obecnych na szczycie G-20 w Pittsburghu w dniach 24–25 września 2009 r. zawarto zobowiązanie do poprawy dostępu ubogiej ludności do usług finansowych, na przykład poprzez mikrofinansowanie. Przywódcy zobowiązali się także do powołania grupy ekspertów ds. międzynarodowej integracji finansowej, która określi, jakie wnioski wyciągnięto w zakresie innowacyjnych sposobów podejścia do udostępniania usług finansowych ubogiej ludności, będzie promować skuteczne podejścia regulacyjne i polityczne, a także opracuje normy dotyczące dostępu do finansowania, wiedzy na temat finansów oraz ochrony konsumentów.
- (5) Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 24 marca 2009 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie „Europejskiej inicjatywy na rzecz rozwoju mikrofinansów dla wsparcia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” zwrócił się o wzmocnienie wysiłków w kierunku rozwoju mikrofinansów wspierających wzrost i zatrudnienie. Parlament Europejski zatwierdził także dodatkowe 4 mln EUR wsparcia na działania pilotażowe realizowane w ramach Jasmine. Parlament Europejski wezwał również Komisję do współfinansowania projektów w zakresie mikrokredytów, szczególnie dla grup w niekorzystnej sytuacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 80.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 7 października 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 8 marca 2010 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 321.

- (6) Konieczne jest nasilenie działań Unii i państw członkowskich, zmierzających do zwiększenia dostępu do mikrofinansowania i jego dostępności w wystarczającej skali i w rozsądnych terminach, aby zaspokoić wysokie zapotrzebowanie ze strony tych podmiotów, które najbardziej potrzebują tego rodzaju finansowania w okresie kryzysu, tj. osób, które utraciły pracę, tych, dla których istnieje ryzyko, że ją utracą lub mających trudności z wejściem lub powrotem na rynek pracy, jak również osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub osób w trudnej sytuacji, znajdujących się w gorszej sytuacji pod względem dostępu do tradycyjnego rynku kredytowego oraz które są skłonne założyć lub dalej rozwijać własne mikroprzedsiębiorstwo, np. jednoosobową działalność gospodarczą, przy aktywnym promowaniu równych szans dla kobiet i mężczyzn.
- (7) W komunikacie Komisji z dnia 3 czerwca 2009 r. zatytułowanym „Wspólne zobowiązanie na rzecz zatrudnienia” podkreślono potrzebę zaoferowania osobom bezrobotnym nowej szansy i otwarcia drogi do przedsiębiorczości niektórym grupom Europejczyków znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, które mają trudności w dostępie do tradycyjnego rynku kredytowego. Oprócz istniejących instrumentów konieczne są konkretne działania w celu dalszej poprawy spójności gospodarczej i społecznej poprzez wsparcie działań EBI i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI) oraz innych międzynarodowych instytucji finansowych bez uszczerbku dla działań państw członkowskich. W związku z tym Komisja zapowiedziała wniosek dotyczący stworzenia nowego instrumentu mikrofinansowego dla całej UE (zwanego dalej „Instrumentem”) w celu skuteczniejszego dotarcia z mikrofinansowaniem do grup narażonych na szczególne ryzyko oraz w celu jeszcze silniejszego wspierania rozwoju przedsiębiorczości, gospodarki społecznej i mikroprzedsiębiorstw. Aby Instrument był skuteczny, miał długotrwały wpływ, docierał do potencjalnych beneficjentów oraz służył jako aktywny element zarówno w zakresie polityki gospodarczej, jak i polityki rozwoju lokalnego, państwa członkowskie mogą ustanowić krajowy punkt kontaktowy, w celu koordynacji, oceny i monitorowania wszystkich działań podejmowanych na ich terytorium w ramach Instrumentu.
- (8) W Unii Europejskiej coraz więcej środków mikrofinansowania osób w trudnej sytuacji, znajdujących się w gorszej sytuacji pod względem dostępu do tradycyjnego rynku kredytowego, udzielają niekomercyjne instytucje mikrofinansowe, spółdzielnie kredytowe i banki realizujące zasady społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw. Instrument powinien pomóc tym kredytodawcom, którzy stanowią uzupełnienie komercyjnego rynku bankowego, poprzez zwiększanie dostępności mikrofinansowania w celu sprostania obecnym poziomom popytu.
- (9) W Unii Europejskiej w wielu przypadkach mikrofinansowania udzielają baki komercyjne i powinny one stać się istotnym partnerem w ramach tego Instrumentu w celu przywrócenia zaufania na rynku kredytowym oraz z myślą głównie o konsumentach, którzy nie mają zdolności kredytowej.
- (10) Podmioty publiczne i prywatne udzielające mikrofinansowania zgodnie z niniejszą decyzją powinny stosować się do zasady odpowiedzialnego udzielania pożyczek i tym samym unikać w szczególności nadmiernego zadłużenia osób fizycznych i przedsiębiorstw.
- (11) Poza trudnościami w uzyskaniu dostępu do finansowania do największych przeszkód w zakładaniu i rozwijaniu mikroprzedsiębiorstw należą wykluczenie społeczne oraz niepewność związana z przechodzeniem ze stanu bezrobocia lub z korzystania ze świadczeń opieki społecznej na samozatrudnienie. Europejski system mikrofinansowania może przyczynić się do wsparcia struktur gospodarki społecznej, które pomagają osobom wykluczonym i towarzyszą im w trakcie reintegracji społecznej oraz ułatwiają im dostęp do szkoleń, dzięki którym mogą one nabyć minimalne umiejętności niezbędne do trwałego zaangażowania się w projekt przedsiębiorstwa.
- (12) Wykorzystanie zasobów Unii jest działaniem właściwym i odpowiada wyżej wymienionej rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. Ponadto jeden instrument obejmujący całą UE pozwoli na skupienie wsparcia na zasadzie dźwigni finansowej ze strony międzynarodowych instytucji finansowych i na uniknięcie rozproszonego podejścia, zwiększając podaż mikrofinansowania we wszystkich państwach członkowskich. W celu wykorzystania doświadczenia międzynarodowych instytucji finansowych, w szczególności EBI i EFI, Instrument powinien zostać ustanowiony na zasadzie wspólnego zarządzania.
- (13) Działania finansowane w ramach Instrumentu powinny być spójne i zgodne z polityką Unii w innych dziedzinach, a także z postanowieniami Traktatu i przepisami aktów przyjętych na jego podstawie. Działania w ramach Instrumentu powinny mieć charakter uzupełniający w stosunku do innych interwencji Unii, w szczególności instrumentów finansowych Programu Ramowego na rzecz Konkurencyjności i Innowacji (CIP), Jasmine, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFFROW), Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Jeremie (Wspólnych zasobów europejskich dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw) oraz Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS).
- (14) Do celów niniejszej decyzji termin „mikrofinansowanie” powinno obejmować gwarancje, mikrokredyt, instrumenty kapitałowe i quasi-kapitałowe udzielane osobom i mikroprzedsiębiorstwom objętym niniejszą decyzją, przy czym mikrokredyt zdefiniowany jako kredyt na kwotę poniżej 25 000 EUR. W zaleceniu Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw⁽¹⁾ zdefiniowano „mikroprzedsiębiorstwo” jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 osób (w tym jednoosobową działalność gospodarczą), którego roczny obrót lub roczna kwota bilansu nie przekracza 2 mln EUR, co powinno stanowić właściwą definicję na użytek niniejszej decyzji.

(¹) Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

- (15) Do celów niniejszej decyzji i zgodnie z przepisami krajowymi „mikroprzedsiębiorstwo w gospodarce społecznej” powinno oznaczać mikroprzedsiębiorstwo, które wytwarza towary i usługi w ramach jednoznacznej misji społecznej lub które świadczy usługi dla członków społeczności w celu niedochodowym.
- (16) Instrument należy wdrażać za pomocą odpowiednich działań obejmujących podział ryzyka, gwarancje, instrumenty kapitałowe i dłużne, które międzynarodowe instytucje finansowe oferują podmiotom zajmującym się mikrofinansowaniem. W celu zwiększenia skuteczności Instrumentu należy go koordynować i realizować równoległe z istniejącymi europejskimi i krajowymi instrumentami finansowymi, a także z krajowymi instytucjami finansowymi,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie Instrumentu

Niniejszym ustanawia się europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego, zwany Europejskim Instrumentem Mikrofinansowym Progress (zwany dalej „Instrumentem”).

Artykuł 2

Cel

1. W ramach Instrumentu przekazywane są zasoby Unii w celu zwiększenia dostępu do mikrofinansowania i jego dostępności dla:
- a) osób pozbawionych pracy lub zagrożonych utratą pracy, lub mających trudności z wejściem lub powrotem na rynek pracy, jak również osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub osób słabszych znajdujących się w gorszej sytuacji pod względem dostępu do tradycyjnego rynku kredytowego oraz skłonnych założyć lub dalej rozwijać własne mikroprzedsiębiorstwo, w tym jednoosobową działalność gospodarczą;
- b) mikroprzedsiębiorstw, w szczególności w gospodarce społecznej, jak również mikroprzedsiębiorstw zatrudniających osoby, o których mowa w lit. a).
2. Instrument zapewnia unijne środki dostępu do mikrofinansowania oraz aktywne promowanie równych szans dla kobiet i mężczyzn.

Artykuł 3

Budżet

1. Wkład finansowy z budżetu Unii na rzecz Instrumentu na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wynosi 100 milionów EUR.
2. Decyzja w sprawie rocznych środków zostaje podjęta podczas rocznej procedury budżetowej, w tym w razie potrzeby z zastosowaniem pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego

pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾ lub też z zastosowaniem innych środków przewidzianych w tym Porozumieniu.

3. Łączny budżet na środki wsparcia, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), nie przekraczają 1 % budżetu Instrumentu, określonego w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Wkład finansowy pokrywa cały koszt Instrumentu, w tym opłaty za zarządzanie na rzecz międzynarodowych instytucji finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 2, zarządzających wkładem Unii, a także wszelkie inne koszty kwalifikowalne.

Artykuł 4

Kwalifikujące się działania i beneficjenci

1. Realizacja Instrumentu odbywa się poprzez następujące działania, w zależności od sytuacji:
- a) gwarancje i instrumenty podziału ryzyka;
- b) instrumenty kapitałowe;
- c) instrumenty dłużne;
- d) środki wsparcia, takie jak działalność informacyjna, monitorowanie, kontrola, audyt i ocena, bezpośrednio konieczne dla skutecznego i efektywnego wdrożenia niniejszej decyzji i osiągnięcia jej celów.
2. Instrument jest dostępny dla podmiotów publicznych i prywatnych o zasięgu krajowym, regionalnym lub lokalnym, posiadających siedzibę w państwach członkowskich i oferujących mikrofinansowanie osobom i mikroprzedsiębiorstwom w państwach członkowskich.
3. W celu dotarcia do końcowych beneficjentów oraz utworzenia konkurencyjnych i rentownych mikroprzedsiębiorstw publiczne i prywatne podmioty, o których mowa w ust. 2, ściśle współpracują z organizacjami zaangażowanymi w reprezentowanie interesów końcowych beneficjentów mikro-kredytów oraz organizacjami, w szczególności wspieranymi z EFS, oferującymi programy doradcze i szkoleniowe dla beneficjentów końcowych.

Artykuł 5

Zarządzanie

1. Komisja zarządza Instrumentem zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

2. W celu realizacji działań, o których mowa w art. 4 ust. 1, z wyjątkiem środków wsparcia, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), Komisja zawiera umowy z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, w szczególności z EBI i EFI, zgodnie z art. 53d rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 i art. 43 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽¹⁾. Umowy te obejmują szczegółowe postanowienia dotyczące realizacji zadań powierzonych tym instytucjom finansowym, w tym postanowienia uwzględniające konieczność zapewnienia charakteru uzupełniającego i koordynacji z istniejącymi europejskimi i krajowymi instrumentami finansowymi oraz propagowania ich szerokiego i zrównoważonego zasięgu w państwach członkowskich.

3. Aby zrealizować cel ustanowiony w art. 2 oraz wdrożyć działania określone w art. 4, umowy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zawierają ponadto obowiązek reinwestowania środków i wpływów, łącznie z dywidendami i zwrotami, spoczywający na międzynarodowych instytucjach finansowych, w działania, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), b) i c), przez okres sześciu lat od daty uruchomienia Instrumentu.

4. Po zamknięciu Instrumentu pozostałe saldo należne Unii Europejskiej zostaje przekazane do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

5. Międzynarodowe instytucje finansowe, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zawierają pisemne umowy z podmiotami publicznymi i prywatnymi oferującymi mikrofinansowanie, o których mowa w art. 4 ust. 2, określające zobowiązanie tych podmiotów do wykorzystywania zasobów udostępnionych w ramach Instrumentu zgodnie z celami określonymi w art. 2 oraz do udzielania informacji na potrzeby sporządzania sprawozdań rocznych, o których mowa w art. 8 ust. 1.

6. Budżetem przeznaczonym na środki wsparcia, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), zarządza Komisja.

Artykuł 6

Zgodność

W ramach Instrumentu finansuje się działania zgodne z postanowieniami Traktatu i aktów przyjętych na jego podstawie.

Artykuł 7

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Unii w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszej decyzji poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – poprzez zastosowanie skutecznych,

proporcjonalnych i odstraszcających sankcji, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej⁽²⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽³⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽⁴⁾.

2. W odniesieniu do działań Unii finansowanych na mocy niniejszej decyzji, OLAF ma uprawnienia do prowadzenia dochodzeń na podstawie rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 i rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96, które stosuje się do każdego naruszenia przepisów prawa unijnego, w tym naruszenia zobowiązań umownych ustanowionych na podstawie Instrumentu, wynikającego z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które powoduje lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii Europejskiej lub budżetach przez nią zarządzanych poprzez nieuzasadnioną pozycję wydatków.

3. Wszelkie środki wykonawcze wynikające z niniejszej decyzji zawierają odniesienie do ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz ustanawiają w szczególności nadzór oraz kontrolę finansową Komisji lub upoważnionego przez nią pełnomocnika, a także kontrolę w drodze audytów przeprowadzanych przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, z kontrolą na miejscu łącznie, w razie potrzeby.

Artykuł 8

Sprawozdanie roczne

1. Międzynarodowe instytucje finansowe, o których mowa w art. 5 ust. 2, przekazują Komisji roczne sprawozdania z realizacji, opisujące wspierane działania pod kątem realizacji finansowej, dystrybucji i dostępności środków finansowych w odniesieniu do poszczególnych sektorów i rodzajów beneficjentów, przyjętych lub odrzuconych wniosków, zawartych umów, finansowanych działań oraz wyników.

2. Nie później niż dnia 8 kwietnia 2011 r., a następnie co roku, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie ilościowe i jakościowe z działalności prowadzonej w minionym roku na podstawie niniejszej decyzji. Sprawozdanie roczne opiera się na sprawozdaniach z realizacji, o których mowa w ust. 1. Zawiera ono w szczególności informacje na temat przyjętych lub odrzuconych wniosków, zawartych umów, finansowanych działań, całkowitą liczbę i rodzaj beneficjentów, a także podział środków pod względem geograficznym i sektorowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

Sprawozdanie roczne zawiera ponadto informacje na temat wpływu i ciągłości Instrumentu wyrażonych w ogólnej liczbie osób, które są nadal zatrudnione, i ogólnej liczbie mikroprzedsiębiorstw, które w dalszym ciągu prowadzą działalność na koniec okresu wsparcia udzielanego za pośrednictwem Instrumentu. Wreszcie sprawozdanie roczne będzie zawierało informacje na temat uzupełniającego charakteru wobec innych interwencji Unii, w szczególności EFS.

3. Po przedstawieniu trzeciego sprawozdania rocznego i na podstawie wniosku złożonego przez Komisję Parlament Europejski i Rada mogą dokonać przeglądu niniejszej decyzji.

4. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w ust. 2, będzie przekazywane do wiadomości Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

5. Opierając się na sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja dokonuje wysiłków w celu zapewnienia, aby Instrument spełniał cel określony w art. 2 oraz żeby był on dostępny w całej Unii Europejskiej dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub osób, które mają trudności z dostępem do tradycyjnego rynku kredytowego.

Artykuł 9

Ocena

1. Komisja przeprowadza z własnej inicjatywy oceny okresowe i ocenę końcową w ścisłej współpracy

z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, o których mowa w art. 5 ust. 2. Oceny okresowej dokonuje się w cztery lata od uruchomienia Instrumentu, natomiast oceny końcowej – najpóźniej jeden rok od wygaśnięcia mandatu lub mandatów udzielonych międzynarodowym instytucjom finansowym, o których mowa w art. 5 ust. 2. W ocenie końcowej analizuje się w szczególności zakres, w jakim Instrument w ujęciu całościowym osiągnął wyznaczone cele.

2. Wyniki oceny będą przekazywane do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2010 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

D. LÓPEZ GARRIDO
Przewodniczący